

Ár 2014, föstudaginn 5. september, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Oddur Ólason.

Fyrir er tekið **mál nr. 53/2014**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 2. apríl 2014, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 19. mars 2014. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 8. apríl 2014, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 9. maí 2014. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 13. maí 2014, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust ekki frá sóknaraðila.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 5. september 2014.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili var tilgreind leigutaki á bílasamningi nr. X og varnaraðili leigusali. Hið leigða var bifreiðin A.

Þann 6. ágúst 2009 undirritaði sóknaraðili tímabundna greiðsluraðabreytingu á bílasamningi nr. X.

Þann 11. nóvember 2009 var gerð greiðslujöfnun á bílasamningi nr. X, skv. samkomulagi Efnahags- og viðskiptaráðuneytisins og SFF.

Þann 26. október 2010 barst sóknaraðila endurútreikningur á samningi nr. X, í samræmi við dóma Hæstaréttar nr. 153/2010 og 471/2010. Eftirstöðvar samnings fyrir endurútreikning voru kr. 975.306 og eftirstöðvar eftir endurútreikning voru kr. 475.995. Skuld á veltureikningi var kr. 10.418 þannig að eftirstöðvar að viðbætti skuld á veltureikningi voru kr. 486.413.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 19. mars 2014.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst vaxtauppgjörðs í samræmi við meðfylgjandi bílasamning nr. X, en ekki meðalvexti Seðlabanka.

Sóknaraðili kveðst kvarta yfir uppgjöri vaxta og að ekki hafi fengist endurreikningur frá varnaraðila þrátt fyrir beiðni þar um.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfum sóknaraðila verði vísað frá með vísan til 5. gr., e-liðar 6. gr. og 7. gr. samþykktanna fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Varnaraðili vísar til þess að samkvæmt 3. gr. samþykktanna skuli nefndin taka til meðferðar kvartanir sem varði réttarágreining á milli fjármálafyrirtækis og viðskiptamanns. Þá sé það skilyrði málsmeðferðar að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns, sbr. 5. gr. samþykktanna.

Varnaraðili bendir á að af hálfu sóknaraðila sé því haldið fram að varnaraðili hafi hafnað erindi hans um endurreikning á samningi aðila. Sóknaraðili leggi þó ekki fram nein gögn um meinta höfnun varnaraðila. Ljóst sé að sóknaraðili verði að sýna fram á það með gögnum að varnaraðili hafi hafnað erindi hennar svo úrskurðarnefndin geti tekið málið til efnislegrar meðferðar. Með vísan til þessa séu ekki uppfyllt ákvæði 3. og 5. gr. samþykktanna.

Varnaraðili telur rétt að benda á að fyrirtækið hafi endurreiknað samning aðila þann 26. október 2010 í samræmi við dóma Hæstaréttar Íslands nr. 153/2010 og 471/2010 þess efnis. Varnaraðili mótmælir þar af leiðandi því sem sóknaraðili haldi fram í kvörtun sinni að varnaraðili hafi ekki endurreiknað samning aðila.

Varnaraðili byggir á því að samkvæmt 6. gr. samþykktanna úrskurðarnefndarinnar fjalli hún ekki um mál sem séu óljós, illa upplýst eða kröfur aðila óskýrar. Sóknaraðili geri kröfu um vaxtauppgjör í samræmi við „meðfylgjandi“ bílasamning X en ekki meðalvexti Seðlabanka. Ljóst sé að umræddur samningur aðila fylgi ekki kvörtun sóknaraðila og sé því kröfugerðin vægast sagt óljós og óskýr. Þessu til viðbótar væri það sóknaraðila í óhag að halda fast í upphaflega vexti samkvæmt samningi aðila, sbr. endurreikning á samningi aðila. Þar komi fram að eftirstöðvar sammings fyrir endurreikning hafi verið kr. 975.306 en eftir endurreikning hafi eftirstöðvarnar verið kr. 475.995. Við endurreikning hafi vextir verið miðaðir við 4. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu líkt og framangreindir Hæstaréttardómar og lög nr. 151/2010 hafi kveðið á um.

Varnaraðili bendir á að sóknaraðili vísi til „meðalvaxta“ Seðlabanka án þess að skýra það frekar. Áréttu skuli að gerð sé sú krafa að sá aðili sem beri fram kvörtun greini skýrlega hvers sé krafist, s.s. fjárhæðar kröfu, vaxta, kostnaðar, viðurkenningar á réttindum, lausnar undan skyldu o.s.frv.

Varnaraðili telur að til viðbótar við óskýra og óljósa kröfugerð, þá sé lýsing á málsatvikum, málsástæðum og lagarökum þannig að ómögulegt sé að átta sig á efnisgrunni málsins.

Varnaraðili vísar til þess að af öllu framangreindu uppfylli kvörtunin ekki ákvæði 3., 5. og 6. gr. samþykktanna úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki og beri því að vísa kvörtuninni frá.

V.

Niðurstaða.

Sóknaraðili krefst vaxtauppgjörs í samræmi við meðfylgjandi bílasamning nr. X, en ekki meðalvexti Seðlabanka. Sóknaraðili kveðst kvarta yfir uppgjöri vaxta og að ekki hafi fengist endurreikningur frá varnaraðila þrátt fyrir beiðni þar um.

Samkvæmt 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er það skilyrði fyrir meðferð úrskurðarnefndar að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns eða ekki hafi tekist að leysa málið með sátt innan fjögurra vikna frá því viðskiptamaður lagði málið fyrir fjármálafyrirtæki. Markmið reglunnar er að sporna við því að mál séu borin undir nefndina án þess að fyrir liggi að ágreiningur sé um sakarefnið.

Í 6. gr. samþykktanna er fjallað um mál sem nefndin fjallar ekki um. Samkvæmt e-lið 6. gr. samþykktanna fjallar nefndin ekki um mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar.

Á kvörtunareyðublaði sóknaraðila til nefndarinnar er ekki tiltekið hvenær hún bar málið upp við varnaraðila eða að varnaraðili hafi hafnað kröfu hennar. Sóknaraðili hefur ekki lagt fram gögn um að hafa beint kvörtun sinni til varnaraðila, þrátt fyrir kröfu varnaraðila um frávísun á þeim grundvelli að ekki liggi fyrir að varnaraðili hafi hafnað erindi hennar. Ekki liggur því fyrir að sóknaraðili hafi borið kvörtun sína upp við varnaraðila.

Af kvörtun sóknaraðila verður ekki fyllilega ráðið hvort hún geri athugasemd við endurreikning varnaraðila á bílasamningi nr. X. Sóknaraðili hefur enga tilraun gert til að sýna fram á að endurreikningur varnaraðila sé rangur eða útskýra á hvaða forsendum leiðrétta beri lán hennar frekar en gert hefur verið. Til þess að unnt sé að taka afstöðu til kröfu sóknaraðila um leiðréttingu telur nefndin nauðsynlegt að fá annaðhvort í hendur skýra og glögglega fram setta útreikninga á því sem sóknaraðili telur vera rétta stöðu lánsins og kröfugerð sem byggir á þeim útreikningum, eða skýra, rökstudda kröfu um að einhver tiltekin atriði í fyrirbyggjandi útreikningi varnaraðila verði reiknuð með öðrum hætti en gert er.

Í ljósi alls framangreinds verður ekki hjá því komist að vísa kröfu sóknaraðila frá með vísan til 5. gr. og e-liðar 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 5. september 2014.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson
Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson
Oddur Ólason